T. 500.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

மூன்றுந்தொகுதி.

பத்திராசிரியர்:

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார்

(மணவழகு)

சென்னை:

மஹாலக்ஷிமிவிலாச அச்சுக்கூடம்.

1915.

சித்தாந்தம் மூன்றாந்தொகுதியின் உள்ளுறை.

அன்பு. சுவாமிவேதாசலம். 315
அறத்தின்மேன்பாடு. சே-ரா-திம்மப்பையன் 116
அறியாவினா. துறைசை-கண்ணப்பன் 247
அறிவினாலடைய வேண்டியபயன்யாது
வா-மு-இரத்திநேசுவரஐயர் 285, 304
ஆசாரம். ... ஷை 192
இருவினையொப்பு. S-பால்வண்ணமுதலியார் 9, 55
இருக்குவேதம். (த-போ.) 225, 273, 297, 321
ஈஸ்வரன். ஆ-ஏகாம்பரமுதலியார் 93
ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்து. மணவழகு (ப-ர்.) 299
உலகமும் தலைவனும். V. P. காந்திமதிநாதபிள்ளை ... 4, 38
உருத்திராட்சவைபவம். மணவழகு (ப-ர்.) 179
ஐயவினா. பொ-முத்தையபிள்ளை 213
கல்வி. S. மெய்கண்டபிள்ளை 81
கடவுளினுருவம். இருக்கம்-ஆதிமூலமுதலியார் 151
கடவுளின்வியாபகம்ஆன்மா. ஷை 184
கேனோபநிஷத்து. மணவழகு (ப-ர்.) 227
சமாசாரம். பத்திராதிபர் 32, 86, 145
சித்தாந்தபரிபாஷை. மணவழகு (ப-ர்.)... 1
சிவலிங்கதத்துவார்த்தம். பொ-முத்தையபிள்ளை ... 27, 46
சிவபாரம்மியம். மணவழகு (ப-ர்.) 59
சிவத்தைப்பேணிற்றவத்திற்கழகு. ஆ-கமலநாதமுதலியார் ... 78
சிவஞானபோதம். மா-கார்த்திகேயமுதலியார் 89
சிவஞானபோதமுதனூல்வரலாறு. துடிசைகிழார்
அ-சிதம்பரனார் 157, 234
சிவஞானபோதந்தமிழ். ஹர-சண்முகமுதலியார் 163
சித்தாந்தஞானத்திரயம். மணவழகு (ப-ர்.) 203
சிவனடியார். சு-சரவணமுத்துப்பிள்ளை 206

சிவானுக்கிரகவியல்பு. வா-தி-கோவிந்தராஜமுதலியார் ... 244
சிவோபாசனமகிமை. S. நடேசதேசிகர் 280
சித்திரைநட்சத்திரம். மா. கார்த்திகேயமுதலியார் ... 295
சுருதிசூசனம். பத்திராதிபர் 205, 261, 272, 279
சைவசித்தாந்தமகாசமாஜத்தின் எட்டாவதுவருடக்கூட்டம். } களந்தைகிழான் 17
சைவசித்தாந்தமகாசமாஜ நிர்வாகசபையினர். ஷை 25
சைவசித்தாந்தம். S. நடேசதேசிகர் 33
சைவசித்தாந்தமகாசமாஜத்தினால் விளைந்தபயனும் விளையப்போம்
பயனும். விருதை-சிவஞானயோகிகள் 74
சைவசமயவுண்மை. மணவழகு (ப-ர்.) 113
சைவமும் சைவர்நிலையும். ஞானசாகரம் 165
சைவசமயத்தைக்குறித்த ஒரு சம்பாஷணை. S சச்சிதாநந்த
பிள்ளை B. A. L. T. 199, 214
தமிழ்ச்சிவஞானபோதவரலாறு. பொ. முத்தையபிள்ளை ... 98
தமிழுலகம். குடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனார் 289
திருக்கைலாசம். ஞானப்பிரகாசம் 308
நாயனரென்னுஞ்சொல்லாராய்ச்சி. மாகறல்-கார்த்திகேய
முதலியார் 311
நாற்பானைந்து உசாக்கள். மோ. கந்தசாமிமுதலியார் B. A. ... 270
பவணந்தியாரும் அவரியற்றிய நூல்களும். சுவாமிவேதாசலம் 137
பிரபஞ்ச உற்பத்தி நாகை-வி-கோபால கிருஷ்ணன் ... 126
ப்ரோஜனம். மணவழகு. (ப-ர்) 195
மனநினைவு. வ-மு-இரத்தினேசுவரையர் 123
மாண்டூக்யோபநிஷத்து. மணவழகு. (ப-ர்) 275
முண்டகோபநிஷத்து. ஷை (ப-ர்) 251
மும்மூர்த்திகள். நாகை-வி-கோபாலகிருஷ்ணன். 231
வியாசசூத்திர விசாரம். மணவழகு. (ப-ர்) 147

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ரு.] 1914-ஆம் ஜனவரிமீ [பகுதி க.

சித்தாந்தபரிபாஷை

என்னும்

தருக்கசோபானம்.

அனுபந்தம்.

பிரமாணம், பிரமேயம், ஐயம் பிரயோசனம், திருட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிண்ணயம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, ஏதுப்போலி, சாதி, சலம், தோல்வித்தானம் எனப் பதினாறு.

பிரமாணம்:—Proof - பிரத்தியட்சம், அனுமானம், உபமானம், சப்தம் என நான்கு.

பிரமேயம்:—Objects of knowledge - ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அருத்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோடம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கம் எனப்பன்னிருவகைத்து.

ஆன்மா:—சீவான்மா, பரமான்மா என விரண்டு. இந்நூல் ௧௪-வது பக்கத்திற்காண்க. சரீரம்—சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உத்பீசம் என நான்கு. இந்திரியம்-கிராணம், இரச

னம், சட்சு, துவக்கு, சுரோத்திரம், மனம் என ஆறு. அர்த்தம்- உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சப்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, த்வேஷம், பிரயத்தினம் எனப் பதினொன்று. புத்தி இந்நூல் சஉ-வது பக்கத்திற்காண்க. மனம் - இந்நூல் ௩டு-வது பக்கத்திற்காண்க. பிரவிருத்தி - தன்மா தன்மங்கள். தோஷம்- விருப்பு, வெறுப்பு, மயக்கம் என மூன்று. பிரேத்தியபாவம்-சாக்காடு, பலம் - போகம், துக்கம் - இந்நூல் சக-வது பக்கத்திற் காண்க. அபவர்க்கம் வீடுபேறு.

பிரயோசனம்:—Purpose—எதை யுத்தேசித்து புருஷன் முயற்சி செய்கின்றானோ அது சுகமும், துக்கக்கேடும்.

ஐயம்:—Doubt - அது இப்பியின்கண் இது வெள்ளி யென்று தோன்றும் ஞானம்.

திருட்டாந்தம்:—Instance - வாதி பிரதிவாதிகளின் நிச்சயித்தற்கு விஷயமாகும் (அடுக்களை அல்லது மடு என்னும்) பதார்த்தம்.

அவயவம்:—The' member (of a Syllogism) பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம்.

சித்தாந்தம்:—Established truth - முடிந்த முடிபு-சாஸ்திரமுணர்ந்தவன் பிரமாண முடைமையால் அங்கீகரித்த அர்த்தம்.

தர்க்கம்:—Reasoning-தர்க்கித்துத் தெரிக்கப்பட்டன அதாவது பதார்த்தங்களை நன்றாய் நிரூபிப்பது. உபசாரவழக்கால் பிரமாணமும் தர்க்க மெனப்படும்.

நிர்ணயம்:—Ascertainment - நிச்சயித்தல், அது பிரமாணத்திற்குப்பயன்.

வாதம்:—Argumentation - உண்மை யுணர்தல் வேட்கையோன் கதை-கதையாவது கூறுவார் பலரையுடைத்தாய் சங்கையுத்தரங்களைப் பயக்கும் தொடர் மொழியின் கோவைப் பாடு.

செற்பம்:—Sophistry - சாதனமிரண்டுற்ற தன்கண் வெல்லும் வேட்கையுடையோன் கதை.

விதண்டை:— Cavellig - தன்கோட்பாட்டை நிலைபெறுத்தாக் கதை.

ஏதுப்போலி:—Fallacy - இந்நூலின் உ௰-வது பக்கத்திற் காண்க.

சலம்:—Quibbles - ஒரு கருத்துப் பற்றிக் கூறி மொழிக்கு வேறு பொருள் படைத்திட்டுக் கொண்டு பழித்தல்.

சாதி:—False Analogy - போலியுத்தரம் - அது பொதுவியல்பு, வேற்றியல்பு, உயர்ச்சி, தாழ்ச்சி, புகழ்ந்துரை, பழித்துரை விகற்பம், சாத்தியம், அடைவு அடையாமை, பிரசங்கம், வேறு திருட்டாந்தம், உற்பத்தியின்மை, ஐயம், பிரகரணம், ஏது வின்மை, அருத்தாபத்தி, விசேடமின்மை, உபலத்தி, அநுபலத்தி, காரணம், நித்தம், அநித்தம், காரியம் சமம் என இருபத்து நான்கு.

*தோல்வித்தானம்:—Unfitness for arguing - வாதம் பேசுவார் தோல்வியுறுதற்கேது. அது மேற்கோளழிவு, வேறுமேற்கோள், மேற்கோண், மாறுபாடு, மேற்கோள் விடுதல், வேற்றேது வேற்றுப்பொருள், பொருளின்மை, பொருளுணரப்படாமை, பொருட்போலி, காலம் பெறாமை, குன்றக்கூறல், மிகைபடக் கூறல், கூறியது கூறல், பிறகூற்றின்மை, அறியாமை, மறுக்கப் படாத மதத்தை யுடன்பட்டுக் கூறல், உடன்படற் பாலதனையவாவுதல், உடன்படற் பாலதல்லதனை யுடன்படுதல், சித்தாந்தம், போலி, ஏதுப்போலி என இருபத்திரண்டு.

அநுபந்தம் முற்றிற்று.

மணவழகு.

உலகமும் தலைவனும்.

ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென்றுரைத்திடு முலகமெல்லாம்
வருமுறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே
தருபவனொருவன் வேண்டுந்தான் முதலீறுமாகி
மருவிடுமனாதிமுத்த சித்துருமன்னிநின்றே.

1. இத்திருவிருத்தம், தமிழ்ப் பாஷையிலுள்ள சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள், மிக விசேஷநூலாகிய சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷத்தின் கண்ணுள்ள முதற்சூத்திர முதற்றிருவிருத்தம். இத்திருவிருத்தமே, இன்று நாம் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொண்டவிஷயம். இவ்விருத்தம் உலகிற்கு இன்னதன்மையை யுடைய தலைவன் வேண்டுமென்பதை விளக்க எழுந்தது, அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, உலகமின்னதென்பதையும், அதன்றன்மையின்னதென்பதையும், அதற்கு ஓர் தலைவன் இன்னகாரணத்தால் வேண்டுமென்பதையும், அத்தலைவன் யாவன் என்பதையும், அவன் இன்ன தன்மையன் என்பதையும், அவன் உலகத்தோடு இன்ன சம்பந்தமுடையா னென்பதையும் இவ்விருத்தம் ஒருவாறு விபரித்து விளக்குவதாகும். இவ்விருத்தத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே நாம் எடுத்துக்கொண்ட 'உலகமும் தலைவனும்' என்னும் விஷயத்தை ஒரு சிறிது ஆராய்ச்சி செய்வாம்.

2. சில பொருள்கள் கூடியிருக்கப்பார்க்கிறோம். அவைகள் பலதிறத்தனவாயிருந்தால் மட்டும், அவைகளில் தலையாயது எது எனத்தெரிந்துகொள்ள முயலுவோம். அவைகள் யாவும் ஓரே திறத்தனவாயிருப்பில், அவற்றுள் தலைமைப் பொருளைத் தெரிந்துகொள்ளமுயலோம். இவ்வுண்மை அறிவில் பொருள்களாகிய ஜடப்பொருள்கட்குமட்டுமல்ல. உயிருடைப் பொருள்களுக்குமே, யிவ்வுண்மை பொருந்துவதாகும். மனிதர்களுக்கும் மற்ற உயிர்களுக்குமே பொருந்துவதாகும். பலமனிதர் கூடிய ஓர் சபைக்கூட்டத்திற் செல்லில், ஆண்டு பலதிறத்த உருவினரும், அரு

வினருமிருந்தாலன்றி, அவர்களுக்குள், தலைவன் ஆர் எனத்தெரிய நினையோம். பலவித உயிருடைப் பொருள்களாலும் உயிரில் பொருள்களாலுமாய தோர் தொகுதியாகிய உலகிற்குத்தலைவனு ண்டா, என ஆராய்தற்கும் இதுவேதுணிபாம். இவ்வுலகம் பல விதபொருள்களால் ஆக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி, அதற்கு ஓர்தலைவ னுண்டா என்று, ஆராய்ச்சி யெழுதற்குக் காரணமேயில்லை. எனவே, உலகிற்குத் தலைவனுண்டாவென்று, ஆராயப்புகும் ஒரு வன், முதல் முதல் ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுவது, அவ்வுலகம், பல வேறு பொருள்களால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதே. அதனையே, நாம் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொண்ட திருவிருத்தம், முதற்கண் ஆராய்ச்சிசெய்கின்றது.

3. உலகம் பலவேறு பொருள்களால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின் றது என்பதை, நாம் நமது பிரத்தியட்ச பார்வையிலே தெரிகி ருேம். இப்பிரத்தியட்ச பார்வையை மயக்கத்தோற்றம் என் பாருமுளர். ஒருவர் பார்வைக்கு விரோதமாய், மற்றொருவர் பார் வையிருந்தால் மட்டும், இவருள் யாரானு மொருவர் பார்வை, மயக்கப் பார்வையாயிருக்கலாம். அன்றி, எல்லார் பார்வையிலும் உலகம் ஒன்றுபோற் காணப்பட, அப்பார்வை மயக்கப்பார்வையா மாறில்லை. ஒருகால், உலகினை ஒரே பொருளாகக்காணுவாரிருப் பில், அவரும், அவ்வுலகினைப் பலபொருள்களாகக் காணுபவரும், வெவ்வேறு திறத்தினராய் முடிவரன்றே. எனவே, உலகம் பல வேறு பொருள்களாலாக்கப்பட்டதாயே முடிந்து, நம்பிரத்தியட்ச பார்வையே உண்மைப் பார்வையாய் முடிகிறது. நாமோ, இப்பூவு லகம் போன்ற பல உலகங்களையும், பல கிரகங்களையும், பார்க்கி ருேம். அவற்றுள், பலவேறு பொருள்களிருக்கவும் பார்க்கிருேம் உதாரணமாக, நாம் வாழும் இவ்வுலகத்தில் உயிருடைப்பொருள்க ளையும், உயிரில் பொருள்களையும், பார்க்கிருேம். உயிரில் பொ ருள்களுள்ளும், பலவித பொருள்களைப் பார்க்கிருேம். உயிரு டைப் பொருள்களுள்ளும், பலவித பொருள்களைப்பார்க்கிருேம். உயிரில் பொருள்கள், உருவினுலும், தன்மையினுலும், பல திற த்தனவாய்க் காணப்படுகின்றன. உயிருடைப் பொருள்களோ, அறிவினுலும் பலதிறத்தனவாய்க் காணப்படுகின்றன. இவ்வெல்

லாப் பொருள்களையும், உரு, தன்மை, அறிவு, முதலிய பேதத்தினால், ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்னும் மூவேறு வகுப்பிலடக்கலாம். எனவே, உலகம் பல என்பதையும், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலவேறு பேதப்படக்கிடக்கின்றதென்பதையும், உணர்த்துதற்கே நம்மாராய்ச்சித் திருவிருத்தம். ஒருவனோடொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம் என்று கூறியது.

4. இது காறும் உலகம் பலவேறு பொருள்களாலாக்கப்பட்டிருப்பதாகக் காட்டினேம். இவ்வாறிருப்பதால் மாத்திரம், உலகிற்குத்தலைவனுண்டென்பது பெறாது. ஓர் கூட்டத்தில், பல மனிதரிருக்கிறார்கள். என்றாலும், இவர்கள் மாட்டுச்செயல் நிகழ்ந்து, அச்செயலும், அக்கூட்டத்தாருள், ஒருவர் செயலுக்கு மற்றவர் செயல் கீழ்ப்பட்டு நிகழுமேல், அவ்வொருவர், மற்றவர்க்குத்தலைவனாதல் கூடும். அன்றி, அக்கூட்டதத்தில், ஒருவர் மாட்டும்யாதுஞ்செயல் நிகழாதிருப்பில், அக்கூட்டத்திற்குத் தலைவனுண்டாவென்று விசாரித்தற்கேயிடமின்றாம். இது போலவே, ஓர் தேசத்திலுள்ள ஒருவர்மாட்டும், யாதுஞ்செயல் நிகழாவேல், அத்தேசத்திற்குத் தலைவனுண்டாவென்று விசாரித்தற்குமிடமின்றாம். உலகத்திற்குத் தலைவனுண்டாவென்று விசாரித்ததற்கும், இதுவே முறையாம். உலகத்தில் நாமுளதாகக்கூறிய, பலவேறு பொருள்களில், ஏதாவது சில பொருள்கள் மாட்டு ஏதானுஞ், செயல் நிகழுமேல், அச்சில பொருள்கட்குத் தலைவனுண்டாவென்று ஆராய்ச்சிசெய்ய இடமுண்டு. என்பவே, நாம் இப்போது ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது, உலகத்திலுள்ள பொருள்களில், ஏதாவது பொருள்கள் மாட்டுச்செயல் நிகழ்கின்றதா; எவ்வெப்பொருள்கள் மாட்டுச்செயல் நிகழ்கின்றது; என்பவைகளே. அதனையே யடுத்து ஆராய்ச்சிசெய்வாம்.

5. உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளும், எப்போதும் ஓரே நிலையிலில்லை, யென்பதை, நம்முடைய பிரத்தியட்ச பார்வையிற் காணலாம். இப்பிரத்தியட்சக் காட்சியும், உலகத்திற் பலவேறு பொருள்கள் உண்டெனக் காண்டல்போல், உண்மைக் காட்சியேயாம். நம்பிரத்தியட்ச பார்வையில், ஒவ்வொரு பொருளும், ஓர் காலத்துத்தோன்றுகின்றது. சிறிது காலம் நிற்கின்றது

ஓர் காலத்து அழிவுமெய்துகின்றது, இவ்வாறு ஒவ்வொரு பொருளும், தனித்தனி தோன்றி நின்றழிவதோடு, ஒவ்வொரு கூட்டப் பொருள்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து தோன்றி நின்றழிவதையும் பார்க்கிறோம். இத்தகைய பல்வேறு கூட்டப்பொருள்கள், ஒருங்கே தோன்றி நின்றழிதலுங் கூடும். இப்படியே எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள, எல்லாப்பொருள்களும், ஒருங்கு சேர்ந்து தோன்றி நின்றழிதலுங் கூடும். இவ்விதத்தோற்ற நிலைகேடுகள், உயிரற்ற ஜடப்பொருள்கள் மாட்டு மாத்திரமன்றி, உயிர்களோடு கூடிய தனுக்களுக்குமுண்டு. அவ்வுயிர் தோன்றி நின்று கெடவில்லையேனும், அவற்றோடு கூடியதனுக்கள் தோன்றி நின்றழிகின்றன. தனித்தனியும் தோன்றி நின்றழிகின்றன. சேர்ந்துந் தோன்றி நின்றழிகின்றன. எத்தனையோ தேசங்கள், கடல்களால் மூடப்பட்டு, ஆண்டுள்ள ஜீவர்க்களோடும் பொருள்களோடும், மாண்டும் மறைந்தும், போனதாய் சரித்திரங்களால் தெரிந்துளோம். எனவே உலகப்பொருள்கள் யாவும் செயற்படுகின்றன, எனத்தெரிந்தோம். இனி இச்செயல்கள், எத்தன்மைத்தான் செயல்கள் என்பதையாராய்வாம்.

6. பொருட்கட்குச்செயல்களிருந்தால், அவற்றிற்குத் தலைவனுண்டென ஊகிக்கலாமென்றோம். பொருள்கட்குச் செயல்களிருப்பினும், அச்செயல்கள் அவற்றினியற்கையாயு மிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு பொருளுக்கு ஒரு செயல் இயற்கையானால், அச்செயலே அப்பொருளின் கண், எக்காலத்தும் நிகழவேண்டும். அஃதன்றிமாறுபட்ட செயல், அப்பொருளின் கண் எந்நாளும் நிகழாது. அதுபோலவே, உலகப்பொருள்களின் செயல்களும், அவற்றினியற்கையே யானால், அவ்வப்பொருள்களில், அவ்வச்செயல்களே, எக்காலத்தும் நிகழவேண்டும். தோன்றும் பொருள் தோன்றிக்கொண்டேயிருத்தல்வேண்டும். ஒடுங்கும் பொருள்கள் ஒடுங்கிக்கொண்டேயிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி ஒரே பொருள் ஒருகாலத்து தோன்றி, மற்றொரு காலத்து ஒடுங்கவாவது, அல்லது ஒருகாலத்து ஒடுங்கி மற்றொரு காலத்துத் தோன்றவாவது, கூடாது. ஆனால் உலகப்பொருள்களின் செயல்களோ, அத்தன்மைத்தல்ல. ஒரே பொருள் ஒரு காலத்துத் தோன்றுகின்றது; ஒரு

காலத்து நிற்கின்றது; மற்றொரு காலத்து ஒடுங்குகின்றது. அதாவது, ஒரே பொருளிலே மாறுபட்டசெயல்கள் நிகழ்கின்றன. இத்தகைப் செயல்கள், ஓர் தலைவனையாற்றி நிகழாவென்பதை புணர்த்துதற்கே, நம்மாராய்ச்சித் திருவிருத்தம், பொதுவாக, 'செயற்படுதலால்' என்று கூறுது, அச்செயல்கள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்ட செயல்கள் என்பதை விவரித்து, "வந்து நின்று போவதுமாதலாலே", என்று விளக்கியது. நாமிதுகாறும் உலகப்பொருள், பலதிறத்தனவென்றோம், அவையாவும் செயற்படுமென்றோம். அச்செயல்களும், மாறுபட்ட செயல்களாமென்றோம். என்றாலும் இச்செயல்களை யுடைய பொருள்களுக்குத் தலைவன் வேண்டுமென்பது பெறாது மாறுபட்டசெயல்களுடையதாயிருத்தலே, உலகப்பொருள்களின் இயற்கை யென்னலாம். ஆதலால், அச்செயல்களின் தன்மை, தலைவனை அவசியம் வேண்டிநிற்குந்தன்மையாயிருந்தாலன்றி, உலகிற்குத் தலைவன்வேண்டுமென்பது பெறாது. எனவே, உலகப்பொருள்களின் மாறுபட்ட செயல்களில், தலைவனைவேண்டி நிற்குந்தன்மையுளதா வென்பதை யடுத்து ஆராய்ச்சி செய்வாம்.

(இன்னும் வரும்.)

V. P. காந்திமதிநாதப்பிள்ளை.

இருவினையொப்பு.

"நற்குஞ்சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
நற்குஞ்சரக்கன்று காண்."

"மனநினைவில் வாக்கிலனைவருக்கு மறிவரிய
வள்ளல்கள்ளத்தினன் மறுகுமறிவிலியேன்
றனைநினைவி லுட்கொண்டே யவனவனோ டதுவாந்
தன்மையினின் மலவடிவு தன்னைமன்னித்
தினையனையவலிவி லிருவினை துலையொப்பறிரது
சீர்காழிமன்னு சிற்றம்பல நாடிஞனென்
முனைவினையு முடல்வினையும் வருவினையுமறுத்து
முத்தியளிப்பவன் மலர்த்தாள் சித்தமுறவைப்பாம்."

பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்னுமிவையாறும் அநாதி நித்தியப்பொருள்களாம். இவற்றுள்பதி சிவமாம். பசு மும்மலங்களால் பாதிக்கப்பட்ட ஆன்மாவாம் அதுவும் தனக்குரிய இச்சா ஞானக்கிரியையோடுகூடி நிற்கும் முப்பாசக் கட்டினின்று நீங்கில் மோக்ஷமடையும்.

ஆணவமல்மானது இருள்வினை யுடையதாய் ஆன்மாவோடு அநாதியே இரண்டறக்கலந்து நின்று அவ்வான்மாவையுண் மணியென மறைத்து நிற்கும். அது தன்னை ஆன்மாவுக்குக் காட்டாது ஆன்மநிலையை அவ்வான்மா அறிவதையுந் தடுக்கும் அதாவது ஆன்மாவின் அறிவு செயல்களைத் தடைப்படுத்தி நிற்குமென்பதாம். அன்றியும் அஃது ஏகமாய் நின்று பற்பலசத்திகளை யுடையதாய் நிலவும் அச்சத்திகள் வெவ்வேறு ஆன்மாக்களிடத்தில் ஒருபடித்தாய் நில்லாமல் பலவேறு தன்மைகளைப் பொருந்திநிற்கும். அவ்வாணவம் எட்டுக்குணங்களை யுடையதாம். அவையாவன.

1. விகற்பம் = தன்னையொழிய மற்றொருவரும் ஒவ்வாதவரென்றல்
2. கற்பம் = பிடித்ததைப் பிடித்திருத்தல்
3. குரோதம் = கோபங்கொண்டு நினைத்தல்
4. மோகம் = யாதாமொன்றற்கு ஆசைப்படல்
5. கொலை = உயிர்களைக் கொல்லுதல்
6. அஞர் = சந்ததமுந் துக்கப்படல்
7. மதம் = அகங்கார மேலிடுதல்
8. நகை = சிரித்தல் என்பனவாம்.

இக்குணங்கள் ஆன்ம அறிவிற்பொருந்தி நின்று பலவித செயல்களைச் செயவனவாம் அவ்வாறு செயல்கள் செய்யப்படும்போது பலவித இச்சைகளுண்டாம் அவ்விச்சைகளாலுண்டாகிய ஆசைப்பகுதிகளே வினையாம். இதனால் ஆணவம் கன்மத்துக்கு ஓர்வித்தெனவும் அக்கன்மம் அவ்வித்தின் வினையெனவுங் கண்டாம் இதுபற்றியன்றோ.

"யானென் செருக்கா-லிருவினையா மச்செருக்கு
மூனமலத்தா னுமிர்க்கு" என ஆன்றோர் கூறுவாராயினர்.

ஆணவத்தின்றன்மை இங்ஙனமாக ஆன்மாகன்மங்களை யநுபவித்தற்குரிய நிலைக் களம் மாயாதேகமாம் அது மயக்குடன் கூடியபோதந்தரும் பொருளாய் ஆன்மா வினைப்பிணித்து நிற்கும். அவ்வாறு அத்தேகத்தை ஆன்மாவிற்கு இறைவன் பிணித்தமை. ஆணவத்தோடு கூடிய இச்சையினின்றெழும் மேற்கூறிய ஆசைப்பகுதிகளை அநுபவித்தற்காம்.

இனிக்கன்மத்தைப்பற்றிப் பேசுவாம்.

இக்கன்மமானது அநாதியே ஜடமாய் வியாபகமாயுள்ளது. ஆன்மாக்களுக்குச் சாதி ஆயுள்போகம் இக்கன்மத்தாலேயே உண்டாம் காந்தத்தின்முன் இரும்பைப்பிடிக்கையில் செயலுண்டாமாறுபோல ஜடமாகிய இக்கன்மத்துக்குஞ் செயலுண்டு. அஃது ஜடமாகையால் தானே ஆன்மாவைப் பொருந்துமாறின்று. சிற்றறிவினையுடைய ஆன்மாவும் தானே எடுத்துக்கொள்ளும் வலியுடையதின்று. இவ்விரண்டு பொருள்களையுஞ் சம்பந்தப் படுத்துவோன் இறைவனேயாம்.

அவன் நியதி என்னுந் தத்துவத்தின்வழியாய்ச் செய்தவன்மாட்டுக்கன்மம் சென்றடையுமாறு செய்வன். கன்றானது தனது தாயைக் கருதிச்செல்லுமாப்போல வினையும் செய்தவினை நாடிச்செல்லும்.

இக்கன்மம் மனம்வாக்குக் காயமூன்றினால் வரும் அது பற்பல பகுதிகளையுடையதாம் அவையாவன.

நல்வினை தீவினை என்றும் ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிராரத்தம் என்னும் ஸ்தூல சூக்கமம் அதி சூக்கமம் என்றும் வன்மை மென்மை என்னும் புத்திபூர்வம் அபுத்தி பூர்வம் என்றுமாம்.

இக்கன்மம் திதிகாலத்தில் புத்தியைப்பொருந்தி நிற்கும் மாசங்காரகாலத்தில் அப்புத்தி பிரகிருதியைப் பொருந்தும் அது மாயைப்பொருந்தி நிற்கும் சிருஷ்டிகாலத்தில் தேகத்தைப் பொருந்தும் அன்றியும் திதிகாலத்தில் 84-லக்ஷம் யோனிபேதத்திற் பிறந்திறந் துழலுமாறுசெய்யும்.

சங்காரகாலத்தில் பக்குவம் எய்தும், சிருஷ்டிகாலத்தில் தேகத்துக்கேதுவாகும். இவ்வினைகள் யாவும் மந்திரமுதலியனவாய்க் கூறப்பெற்ற அத்துவாக்கள் ஆறினும் சஞ்சிதமெனக் கட்டுப்பட்டு நிற்கும்.

கன்மங்களை சஞ்சிதம், பிரார்த்தம், ஆகாமியம். என மூன்றினுள் அடக்கிக் கூறலாம். பிரார்த்தம் புசிக்கும்போதே யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்று சுட்டு கையினாலே அந்தச்சுட்டாலுள்ள பயன்மேலைக்கு உற்பவிக்கும். இஃது ஆகாமியம் பலஜனங்களினு மியற்றிய ஆகாமியக்கூட்டமே சஞ்சிதம். இதினின்றும் பக்குவப்பட்டு ஆன்மாவிற்கு இன்பதுன்பமாய் வருவது பிரார்த்தம் இவையாமாறு.

"மேலைக்குவித்து மாகிவிளைந்த வையுணவுமாகி
ஞாலத்துவருமாபோல நாஞ்செய்யும் வினைகளெல்லாம்
மேலத்தான் பலமாச்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லா
மூலத்ததாகியென்றும் வந்திடுமுறைமையோடே."

இவ்வாறு பிரவாக அநாதியாய்க் கன்மங்கள் பொருந்துவனவாம் ஆன்மாதொன்று தொட்டுவருகிற கன்மங்கட்குட்பட்டு காற்றூடியுமூசலும்போலச் சுழன்று திரியும் பசு நல்வினையால் சொர்க்கமும், தீவினையால் நரகமும், இவ்விருவினையால் பூமியுங் கிட்டி நிற்கும்.

இக்கன்மம் ஆறுகுணங்களையுடையது - அவையாவன:—

1. இருத்தல்=இந்திரியவழி செலுத்தல்
2. கிடத்தல்=அவ்வழியில் ஓங்கிநிற்றல்
3. இயற்றல்=இதவகிதஞ்செய்யல்
4. விடுத்தல்=முயலுதல்
5. பரநிந்தை=பிறன்பழி கூறல்
6. மேவல்=பலவகையோனிகளில் மேவல்-என்பனவாம்.

கன்மங்களின் குணங்களாகிய இவைகளைப்பொருந்தப்பெற்ற ஆன்மாவிற்கு எவ்வாறு இருவினையொப்பு எய்துமெனிற்கூறுதும்.

ஆன்மாக்கள் தங்கிநிற்கும் நிலைகள் மூன்றும் அவையாவன. கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்பவைகளே. இவற்றுள் கேவலம் தேகங்களோடு பொருந்தி நில்லாது ஆணவத்தோடு மாத்திரம் பொருந்திநிற்குநிலை. சகலம் தேகத்தோடு பொருந்தி எண்பத்துநான்கு லக்ஷம் யோனிபேதங்களுள்ளும் பிறந்து இறந்து திரியுங்கால் இருவினை இயற்றி இன்பதுன்பங்களை யநுபவிக்கும் பெத்த நிலையாம் திருவருளால் பாசம் பகையெனக்கண்டு நீங்கி, தன்னையும் தலைவனையுமறிந்து இறைநிறைவுள் அத்துவிதமாய் நிற்கும் நிலைசுத்தமாம்.

மேற்கூறிய சகல நிலையிலேதான் இருவினை இயற்றவேண்டும். ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரிய மநுபவிக்கிற விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவன் நானென்றும் அவ்வநுபவம் எனதாகிய விஷயங்களென்றும் அகங்கரிக்குமாறு செய்து நிற்பது அகங்காரமாம். சர்வவிஷயத்திலுஞ் சென்று பற்றி ஆத்மபோதத்தை விரியப்பண்ணி இப்பொழுது அநுபவிக்கிற இந்த விஷயமும் முன்னனுபவித்தவிஷயத்தோடு ஒக்குமெனவும் ஒவ்வாதெனவும் பிரித்து அறிந்து தெளிவது புத்தித்தத்துவமாம்.

இப்புத்திக்கொத்ததாகிய பதார்த்தங்களை விரும்பிப் போகம் பக்குவமான விடங்களிற் சென்று ஆன்மாதேகியாய் புவனமெங்குஞ் சஞ்சாரத்தைப்பண்ணும்.

சுகவிறுதியாலே துக்கமும் துக்கவிறுதியாலே சுகமுமாக துக்கமாயினும் சுகமாயினும் என்று உறுதிப்படாமல் வருதலால் சுகமெல்லாம் துக்கமாதலால், “கழிபடுதுன்பங்களின் பயன்” என்று கூறப்பட்டது. அன்றியும் கன்மம் ஓர்பதார்த்தமாதலினால் பக்குவம் எய்தும் ஆர்ச்சித்த கன்மங்களில் பக்குவப்பட்ட கன்மத்தைப் புசித்தும் பக்குவப்படாத கன்மத்தைப் புசியாமல் நீக்கிப் புசிக்கத்தக்க விஷயபதார்த்தங்களை ஆராய்ந்து ஒருதேகத்தை விட்டுப் பின்னையொருதேகத்திலே சென்று பிறந்து ஒழியாதஜனனமும் மரணமுமே தொழிலாகத் தண்ணீர்ச்சுழியிற்பட்ட கோரைப்புல்லைப்போல் ஆன்மா நிலையறவலைந்து திரியும்.

மேற்கூறிய மூன்றுநிலைகளுள் சகல நிலையிலியற்றப்பெறும் புண்ணியபாபங்கள் இரண்டும் ஒருசென்மத்திலே புசிக்கத்தக்க தாக ஆறு அத்துவாக்களில் முன்னேகட்டுப்பட்ட சஞ்சிதமும் இப்போது எடுத்த தேகத்தில் புசித்து முடிவதாயுள்ள, பிராரத்த மும் இங்ஙனம் புசிக்குமளவிலேறும் ஹிதாவஹிதங்களால் வரும் ஆகாமியமும் முடிந்துபோம்படி சிவபுண்ணியஞ் செய்தல்வேண் டும் இனிப் புண்ணியமாமாறு கூறுவாம்.

புண்ணியம் பசுபுண்ணியமென்றும் பதிபுண்ணியமென்று மிருவகைப்படும் பசுபுண்ணியத்தைப் பயன்விரும்பிச் செய்வா ராயின் அது காமியத்துட்பட்டு அழிவெய்துமென அறநூல் கூறுதலால் நிலைபேறுடைய மெய்ஞ்ஞானத்தை அது பயப்பி யாது என்பது பெற்றும். ஆயினும் பயன்விரும்பாது செய்யின் அது பதி புண்ணியப் பண்பினதாகும். ஏனெனில் அது செய் வான் கருத்து வகைபற்றி நிகழுமாற்று னென்க. எவ்வாறெனில் பரமஞானியர்பால் நிகழும் ஜீவகாருணணியம் சிவபுண்ணியப் பகு ப்புள்ளடங்குமாற்று னுணர்க.

சிவபுண்ணியமும் புத்தி பூர்வம் அபுத்திபூர்வமென விருவ் கைப்படும். அபுத்தி பூர்வம் புத்தி பூர்வத்துக் கேதுவாய் நிற்கும் வெள்ளி பசு புண்ணியத்துட் பட்டதாயினும் பயன் கருதாது செய்யில் அபுத்தி பூர்வபதிபுண்ணியமாம். மாபலிபோன்றார் முன் னைப்பிறப்பிற் செய்ததும் அபுத்தி பூர்வமாய் இறையணியாயின மையறிக. இஃது இங்ஙனமாக, புத்திபூர்வமாகிய சிவபுண்ணியங் கள் வேதாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டாங்கு அறிந்து செய்தலாம் அவை சரியை, கிரியை,யோகமுதலியனவாம். சிவபெருமான் சாத காசாரியனையதிட்டித்துநின்று சமையதீக்கைசெய்துசரியைதன்னை நவையற இயற்றச்செய்வன். அவர்கள் சிவலோகத்தைப் பொருந்தி அங்குள்ள போகமருந்தி அவனியிலுதிப்பர். பின்னர்போதகாசா ரியனாலே விசேடதீக்கைபெற்றுச் சிவபூஜை இயறறிச் சிவசாமீப்பி யம் பெற்று அங்குள்ள பெரும்போகந் துய்த்து ஒழிந்தகாலை புவி யில் நண்ணியோகாசாரியனை யடைந்து சிவயோகமியற்றிச் சிவனு டைய சாரூபஞ் சேர்ந்து நிற்பர். இச்சாரூப தேகத்தில் ஆசையில ராகிப்பெருகி வரும்போகத்திற் பற்றிலரேல் உலகமெலா மழியுங்

காலத்து இவர் முத்தி எய்துவர். போகத்தில் ஆசையுடையரேல் சிருஷ்டிகாலத்தில் உலகிலுதித்து இருவினை ஒப்பெய்தி ஆணவமல பக்குவமடைந்து அதனால் சத்திபதிந்திட மிக்கதொரு பக்குவம் வந்து குருவருளால் முத்தி எய்துவர். இதனால் இவ்விருவினை யொப்பு யோகியர்க்கே உரித்தெனப்பெறும். அன்றியும் இருவினை யொப்பும் பிறந்தபின் மலபரிபாகம் வருதலும் அதன்பின் சத்திநி பாதநிகழ்தலும் முறைமையின் வந்தமைகண்டாம். ஆனால் சத்திநி பாதம் பலபடித்தாயுள்ள தாதலினால் மூவகையான்மாக்களுள் சக லர்க்கு மந்ததரம் மந்தமென்னும் சத்திநிபாத முள்ளனவாம். ஆனால் சிவனுக்கும் சத்திக்கும் செய்த புண்ணியபாவங்கள் பஞ்ச கலைகளினிடத்து மருவி நிற்பனவாம். மந்ததர சத்திநிபாதர்க்கு ஆசான் நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை என்னுங் கலைகளிலுள்ள வினைத் தொகுதிகளை மாய்த்துப் பிரகிருதிக்கு மேலுள்ள புவனங்களில் வைப்பன். மந்தசத்திநிபாதர்க்கு வித்தியாகலைகளிலுள்ளவினைகளை யழித்துச்சுத்தவித்தையில் வைப்பன். தீவிர சத்திநிபாதர்க்கு. சா ந்திகலையிலுள்ள பாசங்களை நீக்கிச் சிவசமமுத்தியளிப்பன். இவர்க ளுக்கும் பரமுத்தி பிரளயகாலத்தில் பரமனளிப்பன். தீவிரதரமாம் சத்திநிபாதம் பதியில் யாதொரு பற்றுமிலராகிச் சத்தியோ நிருவா ணத்துக்குரியராவர். அதாவது உடனே பரமுத்தி எய்துதற்குரி யராவர்.

சகலர்க்கு இருவினை யொப்பில்லாவிடத்து மலபரிபாகமில்லை யாம். அஃதில்லாவிடத்துச் சத்திநிபாதமில்லையாம். இஃது இல்லா விடத்துச் சிவஞானமில்லையாம். இஃதில்லாவிடத்து முத்தியில்லை யாம். ஆதலால் மும்மலமுடைய சகலராகிய நமக்கு முதற்கண் இரு வினை யொப்பு வேண்டுவது மிக்கு ஆவசீகமாயிற்று. பின் மலபரி பாகமும் அதன்பின் சத்திநிபாதமும் வேண்டற்பாலவாம்.

சத்திநிபாதத்துக்குக் காரணமாயுள்ளது மலபரிபாகம் அதா வது—ஆணவம் தனதுசத்திகள் தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்றோடுங் கூடுதலாம். துணைக்காரணங்கள் சிவபூசை தவம் செபமுதலாயின. சத்திநிபாதமென்பது சத்தியின் வீழ்ச்சி யாம். இஃது ஆன்ம அறிவின்கண் நிகழுங் குறிப்பினாலுணரலாம்.

ஜீவன்முத்தருக்கும் ஆகாமிய மேராதிராது பிராரத்த கன் மம் புசிப்பு மாத்திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய அவர்கள் ஈடுபட

த்தக்கதாக மேலிட்டு வருத்தாது அவர்கள் அப்படி ஈடுபட்டு வருந்தாதுகொண்டே மற்ற ஆகாமியகன்மமும் ஏறாது அப்படி ஏறிற்றாகிலும் பேதமாக்குவித்து ஜனனத்தை யுண்டாகாது.

ஜீவன் முத்தரல்லாத மற்றையர்க்கு ஆகாமியம் செபம் தவம் அர்ச்சனை, நல்லோர் இணக்கம், கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், நிட்டைகூடல் முதலிய இறப்பில் தவங்களாகிய சிவபுண்ணிய விசேடத்தால் இருவினையொப்புவரும் வந்தகாலை ஆகாமியம் ஏறாததாகும். பிராரத்தம் அநுபவத்தாலும் பிராயச் சித்தத்தாலும் போம். சஞ்சிதம் குருவின்றி வெருளால் வெந்துபோம். இது நிற்க.

ஒருவன் ஒருலக்ஷியத்தைக் கட்டித் தூக்கினவிடத்து அஃது அசைவற்று சமமாக நின்றகாலம் பார்த்து எய்தாற்போலச் சிவபெருமானும் ஆன்மாவின் கன்மசாமியத்தைப் பார்த்துச் சத்தி பதிப்பன். துலையின் இருதட்டுகளில் வைத்தபொருள்கள் சமமானாற்றான் அத்துலையின் நடுநிலையாய் நிற்கும். அல்லாக்கால் அத்தட்டுகள் ஏற்றத் தாழ்வுடையனவாகி ஒன்றற்கொன்று ஒவ்வாததாகும். அவ்வாறு ஒவ்வாமல் நிற்கில் விலைபகர்வோர் வாங்குபவர் தம்முளொவ்வாதவராவர். ஆதலால்—உலகவழக்கினும் துலையொத்தல் மிக அவசியமாயிற்று. கன்மம் சாக்ஷிக்கெய்தாதபொருள் அங்ஙனமே அதன்சத்திகளுமாம். நல்வினையின் சத்தியும் தீவினையின்சத்தியும் மற்றொருசத்தியின் பேராற்றலால் தம்தம் புடைபெயர்ச்சியினின்றும் விலகி யாதொரு செயலுமற்று ஆன்ம அறிவைத் தாக்காமனின்று சமநிலைபெற்று வாளாகிடக்கு மந்நிலையை ஒப்புறுநிலையெனக் கூறுவர். அவ்வாறு அவ்விருவினையின் தாக்குதலில்லாத அவ்வான்ம அறிவில் இறப்பில் தவங்களா லெய்தப்பெற்றசத்திகள் ஊடுருவிச் சென்று கன்மமுளையை அவித்து அதன் விதையாகிய ஆணவத்தின் சத்திகளை ஒருங்கே மாய்த்தல்கூடும். இச்சமநிலை பெறுவிடத்துப் பேராற்றலுடைய அச்சத்தியும் பதிந்து செயல் செய்வதற் கேலாததாகும்.

இருவினைகளாகிய புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணிச் சுகதுக்கங்களாக அநுபவிக்க வுறுமென்று எண்ணப்பட்ட கன்மமலத்தால் பிருதுவிமுதல் மாயையிறுதியான தத்துவங்களிடமான புவ

னத்தில் பக்குவப்பட்ட போகங்களைப்புசித்துவரும் சகலர்களுக்கு அளவுபடுத்திச் சொல்லவொண்ணாதகாலம் அந்தந்தப் புவனங்கள் தோறும் ஆர்ச்சித்தகன்மம் துலையொப்புப் பிறந்தவிடத்திலே சத்திநிபாதமுண்டாக சிவம் குருவாய்வந்து தீக்ஷையினாலே மும் மலங்களை யறுத்து மோக்ஷத்தைத்தருவன்.

மேற்கூறியாங்கு இறப்பில் தவங்களால் நிகழும். "இருவினை யொப்பு" என்பதைப்பற்றி பற்பலவிதமாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன அவைவருமாறு.

1. ஒரு ஆன்மா புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் அளவா ய்ப்பண்ணிவரப் புண்ணியமிகுதியானாற் பாவங்குறைந்தும் பாவ மிகுதியானாற் புண்ணியங்குறைந்தும் இப்படி ஒன்றுக்கொன்று ஏறிக்குறைந்துவரக் குறைந்ததில் நிறைவுவரவேண்டி ஒருகாலத் தும் எல்லைப்படாமல் அளவற்ற காலத்தினெல்லையிலே ஆர்ச்சித்த கன்மம் ஒத்தபோது துலையிட்டதட்டு இரண்டிலும் பொன்னும் படிக்கல்லும்போலத் தம்மிலொத்து நிற்பது துலையொப்பு என் பது ஒருசாரார்கொள்கை.

இப்படிப் புண்ணியபாவம் துலையொத்து நில்லாதபோது புண்ணியமிருந்தால் பாவத்தையாராச்சிக்கும் பாவமிருந்தால் புண் ணியத்தை யாராச்சிக்கும் இரண்டுமொத்தால் சுகதுக்கமிரண் டும் வேண்டாமல் பிரபஞ்ச உபரிதை பிறந்து இந்தவேண்டாதபிர பஞ்சத்தை நீக்கிப்பிழைக்கும்வழி தருவாருளரோ வென்று ஆன்ம அறிவு தேடும். இது துலையொப்பில் சத்திநிபாத அவதரம் அதா வது பிரபஞ்சத்தையும் பொருளையும் மறைத்து உருசிப்பித்து ஆணவமலத்தைச் சேட்டிப்பித்து நின்ற திரோதாயி மாறி அருட் சத்தியான நிலை.

(இன்னும் வரும்.)

S. பால்வண்ண முதலியார்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின்

எட்டாவது வருடக் கூட்டம்.

இறைமைக் குணங்கள் யாவும் உடையனாய்த் தோற்றமும் ஈறும் இல்லானாய் உள்ள பரசிவம் திருவருள் செய்த வேதாகமங்களை முதலெனக்கொண்டு உயிர் வாழ்வாராய் சித்தாந்த சாத்திரத்தையே கண்ணெனக்கொண்டு ஓதுவாராய் உள்ள சித்தாந்த சைவர்கள் கூடப்பெற்று நடைபெற்று வரும் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் எட்டாவது வருடக்கூட்டம் வேலூரில் சென்ற 1913ஞ டிசம்பர்மீ 26, 27, 28,ந் தேதிகளில் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தை வேலூரில் நடத்தவேண்டுமென்று காஞ்சிபுரம் மகாஜனக் கூட்டத்தில், ஸ்ரீமான் பி. இராஜவேலு முதலியாரவர்கள் B, A. கேட்டுக்கொண்டபடி, தம்பெருமுயற்சியால் வேலூர் கனவான்களாக உள்ள சைவ வைணவப் பிரபுக்கள் யாவரையும் ஒருங்கு சேர்த்து, கூட்டத்தில் நடக்கவேண்டுவன யாவும் நடைபெறச்செய்தனர். இவ்விதம் நடந்த கூட்டத்தின் வைபவத்தைப்பின் வருமாறு அறிவிக்க விரும்புகின்றேன். சமாஜக் காரியதரிசியால் அழைக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்களும் நிர்வாகசபையினரும் மற்றுமுள்ள பிரபுக்களும் டிசம்பர்மீ 25உ வந்து சேர்ந்தனர். அன்று மாலை மகா சமாஜக்கூட்டத்தவரும் உபசரணைச் சங்கத்தவரும், மற்றும் வேலூர் பிரபுக்களும் ஒன்று சேர்ந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமி மடத்தில் இருந்து பலவித வாத்திய கோஷங்களுடன் குடைகொடி, பலவிதவரிசைகளிவைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு மூன்று மைல் தூரத்தில் வந்து எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் ஞானியார் மடாலயம், ஸ்ரீலஸ்ரீ, சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளை எதிர்கொண்டனர். அங்கு ஓர் திருக்கோயிலின் கண் எழுந்தருளியிருந்த ஆசாரிய ஸ்வாமிகளை அவரது சிஷ்யகோடிகளும் மற்றையரும் அவரை வணங்கிக் கொண்டனர். சுவாமிகளும் ஒவ்வொருவரையும் தண்ணளியுடன் நோக்கி யா

வரையும் ஆசீர்வதித்தனர். பிறகு சிறுபோழ்திருந்து சுவாமிகளது ஆன்மார்த்தமாகிய சிவசுப்ரமண்யக் கடவுளை அலங்காரத்துடன் எழுந்தருளச்செய்து தமக்கு முன்னர் செல்லத் தாம் சிவிகைமீது பலநூறு ஜனங்களுடன் வேலூருக்கு எழுந்தருளி ஊர் வலம் வந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மடத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தனர். பிறகு சுவாமிகளிடம் யாவரும் விடைபெற்று அவரவர்க்கு விதித்த இடங்களுக்குச் சென்று அன்றிரவு தங்குவாராயினர். மறுநாட்காலையில் வேலூருக்கு வந்திருந்த யாவரும் நித்யநைமித்யாதிகளை முடித்து மிக உபசரிப்புடன் உபசரணைச் சங்கத்தாரால் அளித்த உணவினையுண்டு இடம் அகன்ற மகாமண்டபம் போன்ற வேலூர் நாடகசாலைக்குச் சென்றனர். அங்கு சுவாமிகளும் குறித்த காலமாகிய 12 மணிக்குத் தமது சிவிகையில் பலவித வாத்தியகோஷங்களும் அடியவர்களும் சூழ எழுந்தருளினர். அங்கு சுவாமிகளுக்கும் மற்றையர்க்கும் விதித்திருந்த ஆசனங்களில் அவரவர் இருந்தபிறகு, வேலூர் உபசரணைச் சங்கத்தின் காரியதரிசிகளில் ஒருவராகிய வேலூர் ஸ்ரீமான்P.இராஜவேலுமுதலியார் அவர்கள் B,A. உபசரணைச் சங்கத்தின் வரவேற்புப்பத்திரத்தை வாசித்தவுடன் சமாஜக் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் கி. குப்புச்சாமி முதலியாரவர்கள் நிர்வாகசபையாரால் வெளியிட்ட வந்தனோபசாரப் பத்திரத்தையும், சமாஜ எட்டாம் ஆண்டு அறிக்கைப் பத்திரத்தையும் வாசித்தனர். பின்னர் ஸ்வாமிகள் சபாநாயகராக இருத்தல் வேண்டுமென்று சிற்றூர் ஸ்ரீமான். C. T. பார்த்தசாரதி முதலியாரவர்கள் B,A,.L,T. கேட்டுக்கொள்ளுதலும், சுவாமிகளுக்கு மாலை சூட்டப்பட்டது. இச்சமாஜத்திற்கென எழுந்தருளியிருந்த ஓதுவாமூர்த்தி சுவாமிகளால் கருங்கல் மனமும் கரையத் திருமுறைப்பாராயணங்கள் செய்யப்பட்டன. சுவாமிகள் தமது முன்னுரையாக சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் என்பதை எடுத்து சைவ சித்தாந்தம் என்பதைப்பற்றி சித்தாந்த சைவர் மகிழும் வண்ணம் இனியமொழிகளால் மிக விரிவாகப் பிரசங்கஞ் செய்தருளினர். பிறகு தூத்துக்குடி ஸ்ரீமான் பொ. முத்தையப்பிள்ளை அவர்கள் "சிவலிங்க தத்துவார்த்தம்" என்னும் விடயத்தை தமது சாத்திரஞானத்தாலும் வாக்குவன்மையாலும் பலருங்கேட்டு மகிழ

வெய்த பெரியதோர் உபந்நியாசஞ்செய்தனர். அவ்வுபந்நியாசத்தில் பற்றில்லாதவனுய பரனைத்தொழுதாலன்றி நாம் பற்றற்று மோக்ஷம் அடைதல் கூடாதென்று கூறியது ஓர் முக்கிய விசேடமாம். இரண்டாவது குளித்தலை பிரம்மஸ்ரீ, A. அரங்கசாமி அய்யரவர்கள் "சைவமும் ஏனைய சமயங்களும்" என்னும் விடயத்தை எடுத்து தமது வடகலை தமிழ்க்கலை யாகிய இரண்டு ஞானங்களைக்கொண்டு சிவபெருமான் ஒருவனே சதுர்த்தம் என்னும் சிறப்புக்குறியன் என்று தோன்ற உபந்நியாசித்து யாவரையும் மகிழச்செய்தனர். மூன்றுவது புதுவை ஸ்ரீமான். பங்காருபத்தரவர்கள் "குருபக்தி" என்னும் விடயத்தை எடுத்து தொட்டுக்காட்டாத வித்தை சுட்டுப்போட்டாலும் வாராது என்பது முதலாகக் கூறி குருபக்தியிருந்தாலன்றி எவனும் மோக்ஷம் அடைதல் கூடாது; ஏனெனில், மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல் இறைவனே ஆசாரியனுக எழுந்தருளுதலால், என்று ஓர் அறிய உபந்நியாசஞ்செய்தனர். நான்காவது, செங்கற்பட்டு ஸ்ரீமான். பொன்மார், நடேச முதலியாரவர்கள். "அன்பு" என்னும் விடயத்தை உபந்நியசிக்க ஆரம்பித்து உளத்தில் பலர்மாட்டும் அன்பு செல்வதாயினும் அவ்வன் பெலாம் பிறப்பை நீக்குவதற்கு வழியாகாது இறைவனிடத்து வைத்த அன்பு ஒன்றே எல்லாம் தருவதும் பிறப்பிறப்பை நீக்குவதும் ஆகுமென்று இனிமைபடப் பேசினர்.

ஐந்தாவது கொழும்பு. ஸ்ரீமான். முதலியார் சபாரத்தினம் அவர்கள் "கன்மம்" என்னும் விடயத்தை மேற்கொண்டு, ஆங்கிலத்தில் நித்திய கன்மம் மதசம்பந்தமாகிய தொழுகையும் கைக்கொள்ளாதவன் எத்துணைப் பெரியனுயினும் அவன் அடையவிரும்பும் மோக்ஷசாதனத்தை அடைவதற்கில்லையென தமது உலக அறிவும், கல்வி அறிவும்இரண்டையும் ஒருங்கு படுத்தி கேட்போர் மனம் துண்ணெனும்படி வற்புறுத்தி மிக விரிவாக அரியதோர் உபந்நியாசத்தை யாவரும் அறியச்செய்தனர். அன்றியும் இவரது உபந்நியாசத்தில் வடமொழியும் தமிழும் இரண்டும் சமம் என்று கொள்ளாவிடிற் சித்தாந்த சைவத்தின் பயனை அடைதல் கூடாது என்று வற்புருத்திப் பேசினர். பிறகு சபாநாயகரவர்கள் மேற்சொல்லிய ஐவரும் பேசியதிலுள்ள சிறப்புகளை எடுத்து மிகத்தெ

ளிவாகப் பேசி முடிவுரை கூறினர். ஓதுவாமூர்த்தி சுவாமிகளும் இடையிடையே யாவரும்மகிழ இந்நிசைப்பதிகங்களைப் பாடியருளி னர். இரண்டாம் நாளாகிய 27-12-13ல் காலையில் அங்கத்தவர்கூட் டம் முடிந்தபிறகு யாவரும் குறித்தகாலத்திற்குச் சபாமண்டபத் திற்குச் சென்றனர். திருமுறைப் பாராயணம் நடைபெற்றது. சேலம் பிளீடர், ஸ்ரீமான் ஹரசண்முக முதலியாரவர்களால் "சிவ சிவ, சிவ, சிவ" என்னும் விடயம் உபந்நியாசிக்க எடுத்துக்கொ ள்ளப்பட்டு சைவ சித்தாந்தத்திற்கு நாயகமாகிய சிவபெருமான் ஒருவரே விருப்பு வெருப்பற்ற பெருந்தகை. அவரே எல்லா ஆன் மாக்களுக்கும் முதல்வர் என்பது தொனிக்க மிக அன்புடன்கேட் போர் மனங் கரையப்பேசினர்.

இரண்டாவது திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான். பால்வண்ண முதலி யாரவர்கள் "இருவினையொப்பு" என்னும் விடயத்தை மேற்கொ ண்டு சைவ சாத்திரம் பதினான்கினையும் ஓதி யுணர்ந்த தம் வல்ல மையின் வண்ணம் அவ்வரியதோர் விடயத்தை சாத்திரஞானம் உடையார் யாவரும் அறியப்பேசினர்.

மூன்றாவது முருகேசநகர், ஸ்ரீமான். ஆ, முத்தையா முத லியாரவர்கள் "புருடார்த்தம்" என்பதை விடயமாகக்கொண்டு ஆசையற்றாலொழிய புருடார்த்தம் வாராது என்னும் கருத்தடங்க ஒரு உபந்நியாசம் செய்தனர்.

நான்காவது சகிண்டராபாத் ஸ்ரீமதி ஆண்டாளம்மாள் "ஆன் மலக்ஷணம்" என்னும் விடயத்தை எடுத்து ஓர் பாகம் சைவசித் தாந்தத்திற்குச் சிறிதும் முறண்படாது வடமொழி தமிழ்மொழி யாகிய பிரபல பிரமாணங்களை உதகரித்து எழுதியிருந்த ஓர் வியா சத்தினை வாசித்தனர்.

ஐந்தாவது ஆனூர். ஸ்ரீமான். சிங்காரவேலு முதலியாரவர் கள் "சிவனே தெய்வம்" என்பதை விடயமாகக்கொண்டு தாம் பன்நெடுநாள் பழகிய தமிழ்க்கலையின் பயிற்சியும் சைவ சித்தாந்தத் தில் தமக்குள்ளபற்றும் தோன்ற சிவபெருமானே பரம் என்று மிக அஞ்சாது பேசினர்.

ஆறாவது திருக்கோவலூர். ஸ்ரீமான், ம. ர. குமாரசாமிபிள் ளையவர்கள் "தவம்" என்னும் விஷயத்தை உபந்நியசிக்கப்புகுந்து

தவமே சிறந்தது எதற்கும் தவம்வேண்டும் என அன்பெழப்பே சினர்.

ஏழாவது திருவோத்தூர் சைவஸ்ரீ பாநுகவி சுவாமிகள் ஸ்ரீ அருணந்திதாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த "சுலோகபஞ்சகசிந் தனை" என்பதை விடயமாகக்கொண்டு சிவபெருமான் திருநாம மேகாயுத்ரியின் பொருள் என்பது தோன்ற தம்வாக்கு வளத்தோடு உபந்நியசித்தனர்.

எட்டாவது, வாலாஜாநகர் ஸ்ரீமான். ஆ. கமலநாத முதலியார வர்கள். "சிவத்தைப் பேணில் தவத்திற்கழகு" என்னும் விடய த்தைப்பேச ஆரம்பித்துத்தம் உபந்நியாசத்தில் அன்பெனுங்கட லுள்ளாழ்ந்தி மிகப்பாண்டித்யம் விளங்க உபந்நியாசித்தனர்.

ஒன்பதாவது சிற்றூர் ஸ்ரீமான். அரங்கசாமிப்பிள்ளையவர்கள் "மகேஸ்வரபூஜை" என்னும் விடயத்தை உபந்நியசிக்கப்புகுந்து விபூதிச்செல்வம்உடையவர் யாவரேனும் அவருடனிருந்து உண்டு களிப்பதே பெரும்பொருள் என்று பேசினர்.

பத்தாவது வேலூர். ஸ்ரீமத் முத்து இராமலிங்க சுவாமிகள் "சம்பந்தர்" என எடுத்துத் தம் புலமையும் ஒழுக்கமும் யாவரும் அறிய நீண்டகாலம் பெரியதோர் பிரசங்கஞ்செய்தனர்.

பதினோராவது தூத்துக்குடி, ஸ்ரீமான் பொ. முத்தையப் பிள்ளை அவர்கள் "சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தால் விளைந்த பயனும்" 'விளையப்போகும்பயனும்' என்பதை விடயமாகக்கொண்டு மகாசமாஜம் இந்தியநாடு மாத்திரமன்றி கடல்கடந்துள்ள தேசங் களிலும்பரவியுள்ளதே விளைந்தபயனென்றும் இனி ஆசியகண்டம் நீங்கலாக மற்றக்கண்டங்களிலும் பரவ இருப்பதே விளையப்போம் பயனென்றும் முடித்ததுடன், விபூதியிட்டார் யாவரும் சைவரே யாயினும் உண்ணல் முதலியவைகளில் பகுப்பு இருத்தல்வேண்டு மென்றும் வெகு விரிவாகப் பேசினர்.

பன்னிரண்டாவது வெள்ளையூர், ஸ்ரீமான். வி. ஐ. சொக்க லிங்க உடையாரவர்கள் "அருள்" எனும் விடயத்தை உபந்நியசி க்கப்புகுந்து உபகாரச்சிந்தை இல்லாதவன் எவனும் அருள் பெ றுதல் இல்லை என்பது தோன்ற உபந்நியாசித்தனர். இறுதியில் சபாநாயக சுவாமிகள் ஒவ்வொருவர் உபந்நியாசத்தையும் விளக்கி

முடிவுரை கூறினர். ஆயின் சுவாமிகள் சைவர்யாவரும், ஒருங்கிருந்து உண்டுமகிழலாம் என்பது தோன்ற ஓர் வடமொழி நியாயத்தை எடுத்துக்கூறியது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இடையிடையே திருமுறைப் பாராயணம் நடந்ததுடன் இறுதியிலும் நடந்தது.

மூன்றும் நாளாகிய 28-12-13ல் வேலூர் கோட்டையில் காலையில் புகைப்படமும், அங்கத்தவர் கூட்டமும் முடிந்த பிறகு யாவரும் சபாமண்டபத்திற்குச் சென்றனர். வழக்கம்போல் முன்னர்த் திருமுறைப் பாராயணம் நடந்தது. பின்னர் முதலாவதாக மணிமங்கலம் ஸ்ரீமான் திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள் "திருவள்ளுவர்சமயம்" என்பதை விடயமாகக்கொண்டு, தமது பாண்டித்தியமும் சாத்திரக்கருத்தும் வெளிப்பட வெகுவிரைவாக அறியதோருபந்நியாசஞ் செய்தனர்.

இரண்டாவது சென்னை, ஸ்ரீமான். ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை B,A. அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் "An Appeal to Educated Hindus" என்பதைப் பேச ஆரம்பித்து சைவ சமயத்தின் தற்கால நிலைமிகுதியும் கவனிக்கத்தக்கதாக உள்ளது என்று பொருள்படும்படி தம் உலக அநுபவமும் ஆங்கிலஞானமும் யாவரும் அறியவெகுவிரிவாகப் பேசினர்,

மூன்றுவது பெங்களூர், ஸ்ரீமான், V. S. ஆறுமுகம் முதலியாரவர்கள் "நால்வர்மகிமை" என்னும் விடயத்தை மேற்கொண்டு தமக்கு நால்வர் இடத்தேயுள்ள அன்பினையும் தாம் நால்வரிடத்தே பாராட்டிய அன்பின்பயனுல் தமக்கு நேர்ந்த பலன்களும் யாவரும் அறிய தம் அநுபவத்தை எடுத்துப் பேசினர்.

நான்காவது தஞ்சாவூர் ஸ்ரீமான். S.V.M. நாராயணசாமிசெட்டியாரவர்கள் "தெய்வாராதனை" என்பதை எடுத்து தெய்வங்கொள்கையின் முறையெலாம் வியந்து ஓதினர்.

ஐந்தாவது சகிண்டராபாத் ஸ்ரீமதி. ஆண்டாளம்மாளவர்கள் "ஆன்மலக்ஷணம்" எனத்தாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தின் தொடர்ச்சியை முன் தினம் வாசித்ததுபோல் பல வடமொழி மேற்கோள்களுடன் வாசித்து முடித்தனர்.

ஆறுவது, வேலூர் ஸ்ரீமான், P. இராஜவேலு முதலியார் B, A. அவர்கள் "ஜீவகாருண்யம்" என்பதை விஷயமாகக் கொ

ண்டு கொல்லாமையே சிறந்ததோர் புண்ணியம் என்பது தோன்ற உபந்நியாசித்தனர்.

ஏழாவது காரியதரிசி, ஸ்ரீமான். கி. குப்புச்சாமி முதலியாரவர்கள் "சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்" என்பதையே விடயமாகக்கொண்டு சைவம் இது, சித்தாந்தம் இது, என விளக்கியதுடன் மகா சமாஜத்திற்கு வேண்டுவன இவையென யாவரும் அறிய உபந்நியாசித்தனர்.

எட்டாவது, பெங்களூர் ஸ்ரீமான் கஜராஜ முதலியாரவர்கள் "நீதி" எனும் விடயத்தைப்பல பிரபலஞாயங்களை எடுத்துக் காட்டியாவரும் மகிழும்படி உபந்நியாசித்தனர்.

ஒன்பதாவது ஈரோட் ஸ்ரீமான் அர்த்தநாரி ஆச்சாரியவர்கள் "சங்கானுபவம்" எனும் விஷயத்தை பேசத்தொடங்கி இந்தியாவில் உள்ள சைவர் எண்ணிக்கையையும் சித்தாந்த மகா சமாஜத்து தற்போது உள்ள எண்ணிக்கையையும் எடுத்துக் காட்டி சமாஜத்தில் சைவர் யாவரும் ஒருங்குசேர்வாராயின் எவ்வளவோ அரிய காரியங்களையெல்லாம் செய்து முடிக்கலாமென்று தமது நீண்ட அநுபவத்தை இனிமைப்படப்பேசினர்.

பத்தாவது காஞ்சி ஸ்ரீமான், சோணாசலபாரதியவர்கள் "திருத்தொண்டு" என்பதை விடயமாகக்கொண்டு திருத்தொண்டின் சிறப்பையெலாம் யாவரும் மகிழப்பேசினர்.

பதினோராவது சென்னை, ஸ்ரீமான். திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் "சிவஞான போதம்" என்பதை விஷயமாகக்கொண்டு தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தினின்றும், மொழிபெயர்த்ததாகாது முதனூலே தமிழாகும் என்பதை விளக்க வெகு நியாயங்கொண்டு விரிவாகப்பேசினர்.

பன்னிரண்டாவது, மதுரை ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசுவாமிப்பிள்ளை B. A., B. L. அவர்கள் "பெரியபுராண உட்பொருள்" என்பதை விஷயமாசக்கொண்டு அறுபான்மும்மை நாயன்மார் திருத்தொண்டுகளைக்கூறுங்கால், மனைவியையிழந் தும்மைந்தனையும், மகட்கூந்தலையுமரிந்தும் தன்னுயிர்போக்கிய பகைவனையும் நம் தமர் எனக்கூறியும் முத்தியடைந்தனர் என உபந்நியாசித்ததுடன் தற்காலத்துச் சைவர் பலர்தம் ஆணவத்தடிப்பு நீங்காராய் நானெனும் அகந்தையுள் ஆழ்கின்றனரென்றும் உபந்நியாசித்தனர்.

பதின்மூன்றாவது கொழும்பு, ஸ்ரீமான், முதலியார் சபாரத்தினம் அவர்கள் "சமாஜக்கடமைகள்" என்பதை உபந்நியாசமா

கக்கொண்டு வடமொழி தமிழ்மொழி எனும் ஆசங்கை சிவ ஞான போதத்துக்கொண்டு, அடையவேண்டிய பெரும்பயனில் உழையாது நிற்பது முன்னேற்றற்றிற்கு அறிகுறியாகாதென்றும் சிவஞானம் வடமொழி என்பதற்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனமே சாக்ஷியென்றும் தமிழ் என்பதற்கு சாக்ஷி கூறுவாரில்லை யென்றும் சைவத்தின் தற்காலநிலை மாறுதலடைதல் வேண்டுமென்று ஆங்கில உணர்ச்சியால் கூறுவது மாத்திரம் போதாதென்றும் இன்னின்னமாறுதல்கள் அடைதல் வேண்டுமென்பதை அனுபவஞான த்தால் கூறல்வேண்டுமென்றும் எம்மதத்தில் தோன்றினாயி னும் சைவ சித்தாந்தத்தின்படி சைவ சித்தாந்தியாக யிருந்தாலன்றி மோக்ஷமடைதற்கு வழியில்லை யென்றும் தமிழில் வெகு புத்தி போதிப்பாகப்பேசினர். பிறகு சபாநாயக சுவாமிகள் தமது கடமையாக அன்று நடந்த உபந்நியாசங்கள் ஒவ்வொன்றினையும் எடுத்துப்பேசி முடிவுரை கூறினர். தேவாரபாராயணம் முடிந்தவுடன் சபாநாயக சுவாமிகட்கு, ஸ்ரீமான் முதலியார் சபாரத்தினம் அவர்கள் வந்தனம் அளித்த பிறகு சமாஜக் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் கி. குப்புச்சாமி முதலியாரவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நன்னயம்பட வந்தனம் அளித்ததுடன் காப்டன் அவர்களுக்கும் வந்தனம் கூறி முடித்துப் பிறகு வாலன்டியர்களாக வேலைசெய்த நாற்பத்திரண்டு இளைஞருக்கும் அரியதோர் உலக அநுபவங்கொண்ட புத்திமதிகளை நன்குபோதித்து வாழ்த்துக்கூறினர். பிறகு, சபாநாயக சுவாமிகட்கும் மற்றையர்கட்கும் மாலை சூட்டப்பட்டது. அன்பர்கள் பலர் வாழ்த்துப்பாக்கள் பாடிக்கொணர்ந்தனர். அவையாவும் காரியதரிசியால் ஒவ்வொருவரும் நன்றாகக்கேட்டறியும்படி வாசிக்கப்பட்டன. பலதிக்குகளிலிருந்தும் வந்த தந்திகள் யாவும் வாசிக்கப்பட்டன. இச்சமாஜம் ஒன்பதாம் ஆண்டாகிய இவ்வருடம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆனரபில் இராமநாதன் காலேஜில் நடைபெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்ட (ஆனரபில் இராமநாதன் அவர்கள்) தந்தியை வாசிக்கப்பட்டதுடன் சமாஜத்திற்கு விஜயஞ் செய்திருந்த ஸ்ரீமான் முதலியார் சபாரத்தினம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கூடும் சமாஜக்கூட்டத்திற்கு யாவரும் வந்திருந்து நடத்தல்வேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டனர் பிறகு மங்கள கோஷத்துடன் சபை பூர்த்தியாயிற்று சுபம்! சுபம்!! இங்ஙனம்

களந்தைக்கிழான்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ நிர்வாகசபையினர்.

போஷகர்.

மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமான் இராமநாதபுரம் மகாராஜா அவர்கள்

சபைத்தலைவர்.

திருக்கோவலூர் மடாலயம் ஸ்ரீமத் ஞானியார்மடாலயம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவ சண்முகமெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்.

உபஅக்ராசனாதிபதிகள்.

ஸ்ரீமான் S. இரத்தினவேலு செட்டியார் அவர்கள்.
Dubash, Messrs. Best & Co., Madras.

ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் B.A., B.L. Madura.

காரியதரிசிகள்.

,, கி. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

,, முதலியார் சபாரத்தினம் அவர்கள், சிலோன்.

பொக்கிஷதார்.

,, இ. ஆதிமூல முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

பத்திராசிரியர்.

,, சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம், பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள

நிர்வாகசபையினர் உள்ளூர்.

ஸ்ரீமான் S. சச்சிதாநந்தம்பிள்ளை அவர்கள் B. A.

,, திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள்.

M. W. கோவிந்தராஜமுதலியார் அவர்கள்

சரவணமுதலியார் அவர்கள் B. A.

K. M. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்கள்.

T. செல்வராஜு முதலியார் அவர்கள்.

A. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்.

இராஜுகண்ணு முதலியார் அவர்கள் B. A.

முத்திருளாண்டிப் பிள்ளை அவர்கள் B. A.

A. பாலசுப்ரமண்ய முதலியார் அவர்கள்.

T. S. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்.

வெளியூர்.

R. S. சுப்ரமண்யம் அவர்கள், மன்னூர்.
அருளம்பலம் அவர்கள், யாழ்ப்பாணம்
T. சொக்கநாதன் அவர்கள், கொழும்பு.
அருணகிரி முதலியார் அவர்கள், திருவண்ணுமலை.
S. பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள், திருநெல்வேலி.
ஸ்ரீலஸ்ரீ மறைத்திருவன் விருதை. சிவஞானயோகிகள் அவர்கள்.
பொ. முத்தையாப்பிள்ளை அவர்கள், தூத்துக்குடி.
M. வேலுசாமித்தேவர் அவர்கள், இராமநாதபுரம்.
M. A. R. N. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள், தேவகோட்டை.
T. மெய்கண்டபிள்ளை அவர்கள், நாகப்பட்டினம்.
T. S. சாமிநாதப்பிள்ளை அவர்கள், திருச்சி.
M. R. குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள், திருக்கோவலூர்.
C. T. பார்த்தசாரதி முதலியார் அவர்கள், B. A., L. T. சிற்றூர்.
C. ஏகாம்பரமுதலியார் அவர்கள், செங்கல்பட்டு.
K. U. பொன்னுசாமிமுதலியார்அவர்கள்,உத்திரன்மேரூர்
P. C. முருகேச முதலியார் அவர்கள், காஞ்சிபுரம்.
P. இராஜவேலு முதலியார் அவர்கள் B. A. வேலூர்.
R. சண்முக முதலியார் அவர்கள், B. A. சேலம்.
E. R. அர்த்தநாரி ஆச்சாரி அவர்கள், ஈரோட்.
S. J. M. நாராயணசாமி செட்டியார் அவர்கள், தஞ்சாவூர்
ஏகாம்பரசெட்டியார் அவர்கள், வேலூர்.
C. ஏகாம்பர முதலியார் அவர்கள், பெங்களூர்.
பழநிசாமிப்பிள்ளை அவர்கள், புதுவை.
பாஷ்கர ஆச்சாரி அவர்கள், வேலூர்.

கணிதபரிசோதகர்

T. கிருஷ்ணசாமி முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

வனிதையர்பக்கக் சாரியதரிசி.

மதி ஆண்டாளம்மாள் அவர்கள், பெங்களூர்.

"சிவலிங்கதத்வார்த்தம்."

சிவாகமத்தின் உண்மைப் பொருளிதுவென விளக்குவதே இவ்வுபந்நியாசத்தின் கருத்தாம். தத்வார்த்தமென்பது உண்மைப்பொருளெனப்படும்.

சிவலிங்கமெனுஞ் சொற்றொடர் சிவமாகிய லிங்கமென விரியும். விரியுங்கால் சிவமென்னுஞ் சொல் தன்மையையும், லிங்கமென்னுஞ் சொல் தன்மையை உடையதனையுங் குறிக்கும். குறிக்கவே லிங்கத்தின் றன்மை சிவமெனக் கொள்ளக்கிடக்கும். இதனைச் சாரைப்பாம்பு யென்றவிடத்து சாரையாகிய பாம்பென விரிந்து பாம்பின் தன்மை சாரையெனக் கொள்வது போல அறிக.

ஆகவே சிவலிங்கமென்னுஞ் சொல்லிற்கு லிங்கத்தின் தன்மை சிவமென்பது பொருளாதலால் முதற்கண் லிங்கமென்னுஞ் சொற்பொருளையும், பின்னர் சிவமென்னுஞ் சொற்பொருளையும் விசாரித்து அதன் பின்னர் சிவலிங்கமானது பிருதிவி சம்பந்தமான மண், கல், படிகம், செம்பு, தங்கமுதலியவற்றி லமைந்திருப்பதின் கருத்தையும் விசாரிப்பாம். அன்றியும் * சூசிகடாக நியாயம்பற்றி லிங்கமென்னுஞ் சொற்பொருளை முன்னரும் சிவமென்னுஞ் சொற்பொருளைப் பின்னரும் விசாரித்தலமையும்.

லிங்கமென்னுஞ் சொல் அடையாளமென்னும் பொருளையுணர்த்தும் பொருளையுணர்த்தும். அடையாளமென்பது ஒருபொருளை இது வெனவுணர்த்தற்குச் சிறந்தகுறியாம். அக்குறி பிறிதொரு பொருளையுணர்த்தாது குறித்த பொருளை யுணர்த்தும். அக்குறியை

---

* சூசிகடாக நியாயம்—சூசி என்பது ஊசி, கடாகமென்பது கடாரம் கடாரத்திற்காகப்பொருள் கொடுத்தவன் முன்னரும், ஊசிக்காகப்பொருள் கொடுத்தவன் பின்னருமாயிருக்கவும், கடாரத்தின் வேலை நாள் நீட்டிப்பை உடையதாகவும் ஊசியின்வேலை அவ்வாறில்லாததாகவு மிருத்தல்பற்றிப்பின்னர் பொருள் கொடுத்தவனுக்கு முன்னர் ஊசியைச் செய்துகொடுத்து விட்டு முன்னர் பொருள்கொடுத்தவனுக்குப் பின்னர் கடாரத்தைச்செய்து கொடுத்தலாம் அதுபோல லிங்கமென்னுஞ் பொற்பொருள் சுருக்கமும் சிவமென்னுஞ் சொற்பொருள் பெருக்கமுமாம்.

எப்பொழுது உபயோகப்படுத்துவதென ஆராயுமிடத்து ஒரு பொருளைப் பிறிதொருவருக்கு நேரிற் காட்டமுடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அப்பொருளின் தன்மைத்தா யிருக்குமென்று அத்தன்மையை விளக்குகின்ற ஒரு குறியைக்காட்டுவது வழக்கமாம். அதுபோலச் சிவமாகிய பொருளை நேரிற்காட்டமுடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அச் சிவப்பொரு ளித்தன்மைத் தென்று காட்டும் அடையாளமாயிருந்தது லிங்கம், சந்திரசேகரர் முதலிய திருமேனிகளெல்லாம் பிறிதோரண்டத்தில் பேசுந்தெய்வமாகக் காணப்படுமாதலால் அத்திருமேனிகளை உள்ளவாறே காட்டும் அம்மூர்த்தங்களுக்கு லிங்கமென்ற பெயர் கிடையாது. உருவப்பொருளல்லாத சிவப்பொருளைக்குறிப்பதற்கே லிங்கமெனப்பட்டது. இனி லிங்கமென்பது எல்லாம் தோன்றி ஒடுங்குதற்குரிய மூலமெனவும் சித்திரித்தலெனவும் பொருள்படும், அவ்வாறு படுங்கால் பீடமும் லிங்கமுமாய்க்காணப்படுவது அவ்வியக்த லிங்கமெனவும் சந்திரசேகரர் முதலிய மகேசுரமூர்த்தங்கள் வியக்த லிங்க மெனவும் அறிக.

இனி, சிவமென்னுஞ் சொல்லில் சிகரம் சிவத்தையும் வகரம் அருளையுங்குறிக்கும். இவ்வுண்மையை உண்மை விளக்கமுதலிய சித்தாந்த நூல்களிற் காண்க. (வகரமின்றிய சிகரமட்டுஞ் சிவத்தையுணர்த்துமென்றல் எவ்வாறு பொருந்துமெனின் செம்மையாகிய அக்கினியென்றபொழுது சூட்டைக்குறிக்காத செம்மையென்னுஞ்சொல் சூட்டையுடைய அக்கினியை யுணர்த்துவதுபோலச் சிகரமே வகரத்தோடு கூடிய சிவத்தை யுணர்த்துமென்க. சிகரம் சிவத்தை எவ்வாறு உணர்த்துகின்ற தெனின் சிகரம் பற்றின்மையைக் குறித்த ஓரெழுத்தொரு மொழி, இதனை "நாயோட்டு மந்திரம் நாதனிருப்பிடம், நாயோட்டு மந்திரம் நான்மறைவேதம், நாயோட்டுமந்திரம் நாதாந்தசோதி, நாயோட்டு மந்திரம் நாமறியோமே," என்னுந் திருமந்திரம் வலியுறுத்தும். வகரம் வாவென்னுங் கிருபைக்குறிப்பை யுணர்த்து மொழியாய்க் குறிக்கின்றது. ஆகவே சிவமென்னுஞ் சொல் பற்றின்மையினால் எப்பொருட்கும் வேறாயும் கிருபையினால் எல்லாப்பொருளுட னொன்றாயும் நிற்குமென்பதைக் குறிப்பதாம். சிகரவகாரங்கட்குக் கூறிய இப்பொருள் சித்தாந்த மரபுயென்னுநூலிற் கண்டது. வகரமானது கூடா

மல் சிகரந்தனித்து நின்றவிடத்துத் தொனியினால் சிவத்தையுணர்த்தாமையால் வகரங்கூடிநின்றே தொனியினால் சிவத்தையுணர்த்தும். இதுபோல அருளோடு கூடிப் பிரிப்பின்றியே சிவம் விளங்குவதாகும். அருளெனினுஞ் சத்தியெனினு மொக்கும். நாயகன் நாயகி கூட்டத்தையே உலகத்தில் மங்கலமென்று சிறப்பித்துக் கூறுவர். கூறினும் ஒரு காலத்திற் கூடுதலும் மற்றொருகாலத்தில் பிரிதலுங்காணப்படலால் அக்கூட்டத்திற்குரிய மங்கலம் நித்தியமன்று. சிவபெருமானுந் திருவருளுங்கூடிய கூட்டம் அக்கினியிற் சூடுபோல என்று முள்ளதாதலால் சிவமென்பது மங்கலத்தையுடையது எனவுணர்த்தும். அன்றியும் ஏனைப்பொருள்களாலுண்டாம் மங்கலம் தனக்கு மேற்பட்ட பொருளைநோக்க அமங்கலமாய் முடியுமாதலின் சிவப்பொருள் எல்லாப்பொருளினும் வேறாயும் எல்லாப் பொருளினுங் கூடியும் நிற்றலால் எல்லாப் பொருளுக்கு மங்கலத்தைக் கொடுப்பதில் தனக்கு மேலொரு மங்கலப்பொருளின்மையை உணர்த்துதலின் சிவமென்பது மங்கலத்தைத் தருவதெனவு முணர்த்தும்.

இத்தகைய மங்கலமாகிய சிவப்பொருளின் வடிவம் யாதெனத்தெரிந்து கொள்ளாதபொழுது அப்பொருளையடைந்து மங்கலத்தைப் பெறுதல் கூடாது. ஆதலால் அச்சிவபொருளின் வடிவம் யாதென ஆராய்வாம்.

எல்லாப் பொருளோடுங்கூடியும் அப்பொருள்களிற் பற்றில்லாதிருக்கும்பொருள் அகண்டவெளியாயிருத்தல் வேண்டுமேயல்லது உருவமாகவாவது அருவுருவமாகவாவது இருத்தல் கூடாது. இருக்குமாயின் ஏனைய பொருள்களோடு கூடியும் பற்றின்றியும் நிற்கமுடியாது. எதுபோல வெனின் மண்முதலாகிய நான்கு பூதங்களினும் கூடியும் பற்றின்றியும் நிற்கும் ஆகாயம்போலவென அறிக. இப்பூதவெளி அறிவில்லாதசடம். சிவப்பொருளாகிய அப்பரவெளி அறிவுடையசித்து, ஆதலால் அப்பரவெளியைச் சிதாகாயமென்றும், ஞானகாயமென்றும் கூறுவர். இறைவன் வடிவம் வெளியேயென்பதை * "பூதங்களல்ல பொறியல்ல வேறுபுலனல்ல வுள்ளமதியின், பேதங்களல்ல வினையின்றி நின்ற

* திருவிளையாடற்புராணம்.

பிறிதல்ல வென்று பெருநூல், வேதங்கிடந்து தடுமாறும் வஞ்சவெளியென்ப'' எனவும் * ''சிற்பரவெளிக்குள் வளர்தற்பரமதானபரதேவதையை'' எனவும் † ''எல்லாம் வெளியேயென்ன எச்சமயத்தவர்களும் வந்திறைஞ்சா நிற்பர்'' எனவும் வருகின்ற திருவாக்குகளாற்றெளிக. இப்பரவெளியோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் உயிர்ப்பொருளுக்கு அப்பரவெளியை அறிதலே முத்தி, அதனை அறிய வொட்டாது மறைத்திருக்கும் அநாதிபந்தமாகிய ஆணவமலத்தை நீக்குதற் பொருட்டுக்கருணையோடு கூடிய பரவெளியாகிய சிவப்பொருள் மான், மழு, சதுர்ப்புஜ முதலிய திருமேனி கொண்டருளும், அத்திருமேனியும் இம்மண்ணுலகத்துள்ளார் தெரிசிக்கமுடியாது. இந்த அண்டத்தை வியாபித்து இதினின்று மேம்பட்டுவிளங்கும் சூக்குமமான பிறிதோரண்டத்திலிருக்கும் உயிர்களே அவ்வுருவத்திருமேனியைத் தெரிசிக்கக்கூடும். இம் மண்ணுலகமாகிய தூல அண்டத்தையும் இதனை வியாபித்து மேலாய் நிற்கும் சூக்கும அண்டத்தையும் வியாபித்து இவ்விரு அண்டங்களின் மேலாய் விளங்கும் அதிசூக்கும அண்டத்தில் வாழுமுயிர்கள் அப்பரவெளியாகிய சிவப்பொருளை அறியும், அவ்வாறாயின் இவ்வண்டத்துள்ள நம் பெரியோர்கள் சதுர்ப்புஜமுதலிய உருவத்திருமேனியையும் அகண்டமாகிய பரவெளியையுந் தெரிசித்தார்களென்று கூறு நூல்களோடு இக்கருத்து முரணாதோவெனின்? முரணாது, எவ்வாறெனின் இத்தூல அண்டத்தின் பற்று அறவே நீங்கியபொழுது சூக்கும அண்டமும் அவ்வண்டத்துள்ள இறைவனுடைய உருவத்திருமேனியுந்தோன்றும். அச்சூக்கும அண்டத்தின் பற்று மறவே நீங்குங்கால் அதிசூக்கும அண்டமும் பரவெளியாகிய சிவபெருமானுடைய உண்மைச்சொரூபமுந் தோன்றும். எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற பரவெளியை உற்று நோக்குவார்க்கு உணர்தல் கூடுமென்பதை ஒரு திருட்டாந்தத்தில் வைத்து மறியலாம். அதாவது ஒரு சொல்லுக்குப்பொருளிது வெனத் தோன்றாதபொழுது மனதை அகத்துத்திருப்பிச் சிந்திக்கின்றான், சிந்தித்தபொழுது புறப்பொருள்களின் பற்று நீங்குகின்றது. நீங்கவே பரவெளியின் சந்திப்பு உண்டாகின்றது.

---

* தாயுமான சுவாமிகள் பாடல். † ஷை

எல்லாப் பொருள்களும் பரவெளியிலிருப்பதால் கருதியபொருள் தோன்றுகிறது. இவ்வனுபவம் ஞானிகளிடத்தும் அஞ்ஞானிகளிடத்து முளதேனும் பரவெளியைத் தலைப்பட்டுணர்ந்தோ மென்பதை ஞானிகளுணர்வார்கள். அஞ்ஞானிகளறியமாட்டார்கள்.

ஆகவே இவ்வுலகத்துள்ளார்க்கு எல்லாப் பற்றுமறவே நீங்கும்பொழுது பரவெளியாகிய சிவசொரூபத்தைத் தெரிசித்தல் கூடுமெனவும் பற்று நீங்காதபொழுது முடியாதெனவும் பெறப்பட்டன. * "அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி" என்ற திருவாக்கின்படி பற்று நீக்கத்திற்கும் அவனருள்வேண்டும், அவ்வருளுண்டாவதற்கவனை வழிபடல்வேண்டும். வழிபடுதற்கு அவனுடையதோற்றம்வேண்டும் தோன்றாத பொருளிடத்து வழிபாடுசெய்து பயன் பெற்றேனென்பது கண்ணில்லாதவன் அலங்காரமுள்ள ஒரு பொருளைக்கண்டின் புற்றேனென்பதை யொக்கும். ஆதலால் எல்லாப்பொருளுந்தானா யிருக்குந்தன்மை பரவெளியாகிய சிவபெருமானுக்கிருத்தலால் எல்லாப்பொருளிடத்தும் வழிபாடு செய்வேமெனின் அப்பொருளுக்கெல்லாம் தனித்தனிப் பெயரிருத்தலான் மனிதன் என்றவொரு பொருளைக் கண்டமாத்திரத்தில் மனிதன் என்ற எண்ணம் உண்டாவதே யன்றி கடவுளென்ற எண்ணம் உண்டாவதில்லை. கடவுளைத் தெரிசித்த பின்னர் எப்பொருளுங் கடவுளாய்த் தோன்றும். முன்னர்த் தோன்றாது. ஆகவே இம்மண்ணுலகத்துள்ளார் கடவுளை வழிபடுவதற்குப் பார்த்த மாத்திரத்தே பொதுவான உணர்ச்சியுடையார்க்குக் கடவுளென்ற எண்ணமும்சிறப்பான உணர்ச்சியுடையார்க்குப்பரவெளியாகிய சிவமென்ற வெண்ணமும் உண்டாகும் பொருட்டு அப்பரசிவமே சிவலிங்கமாகிய திருமேனியைக் கொண்டருளிற்று. இறைவன் கருணைப் பெருக்காற்றோன்றிய சிவலிங்கத்தைச் சுயம்பு, (ஒருவராற் செய்யப்படாத) லிங்கமென்பார். இதுவன்றி அப்பர வெளியைத் தெரிசித்த பெரியோரால் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற சிவலிங்கமுமுண்டு. இச்சிவலிங்கம் எப்பொருளாலமைந்திருந்தாலும் அதனைக்கண்ட மாத்திரத்தே அப்பொருளினெண்ணம் உண்டாகாமல் சிவலிங்கமென்னும் பெயரிருத்தலால் கடவுள் என்ற எண்ணமுண்

* திருவாசகம்.

டாகுமென்றது கூடும். பரவெளிய தென்ற எண்ணம் எவ்வாறு உண்டாகுமெனின் அச்சிவலிகத்தினமைப்பினால் உண்டாகும். எவ்வாறெனின் பூதவெளியாகிய ஆகாயத்தை உற்று நோக்குங்கால் உயர்ந்தும் அகன்றுந்தோன்றும். உயர்ந்த தோற்றம் அதீதமென்பதையும் அகன்றதோற்றம் எல்லாந் தன்னுள்ளும் தான் எல்லாவற்றுள்ளுமென்பதையும் உணர்த்தும். இவ்வாறே ஞானவெளியாகிய சிவப்பொருளும் விளங்குமென்பதை உணர்த்துதற்கு உயர்ந்தும் வட்டமாக அகன்றுஞ் சிவலிங்கமமையப்பெற்றிருக்கின்றது. இதனை

"குரைக்கின்ற வாரிக்குவலய நீரும்
பரக்கின்ற காற்றுப்பயில்கின்ற தீயு
நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகன்றானை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறியேனே" என திருமந்திரத்தில் சிவலிங்கத்தைப்பற்றிக் கூறிய வாற்றானறிக.

(இன்னும் வரும்.)

பொ. முத்தையபிள்ளை.

சமாச்சாரங்கள்.

சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் ஒன்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா:—1914ஞு ஜனவரிமீ 25உ ஆதிவாரம் பிற்பகல் 3 - மணிக்குமேல் ஷை பேட்டை ஸ்ரீ சுந்தரேசுரர் ஆலய மகாமண்டபத்தில் சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் ஸ்ரீமான்-க. சதாசிவ செட்டியார் B. A. அவர்களாலும் ஸ்ரீமான்-கி. குப்புசாமிமுதலியார் அவர்களாலும் முறையே திருவாசகச் சிறப்பு என்னும் விடயமும் சன்மார்க்கம் என்னும் விடயமும் உபந்நியசிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ திருநீலகண்ட நாயனார் திருநக்ஷத்திரக்கொண்டாட்டம்:—திருநீலகண்டநாயனார் அரனடி அடைந்தது விசாகத் திருநட்சத்திரம். பிரமாதீசஞு தைமீ 7உ (20-1-14) செவ்வாய்க்கிழமை காலை 8-மணிக்குத் திருமயிலைக் கபாலீச்சுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ திருநீலகண்ட நாயனாருக்கு மகாபிஷேகம் மாலை 6-மணிக்குச் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான்-கி. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்களால் ஷை நாயனார் சரிதபிரசங்கமும், இரவு 8-மணிக்குமேல் மஹோற்சவமும் நடந்தேறியது.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் திருவொற்றியூர் யாத்திரை:— இத்திருக்கூட்டத்தினர், தங்கள் சகோதரத் திருக்கூட்டங்களோடு, நிகழும் பிரமாதீசஞு தைமீ 25உ (7-2-14) சனிவாரம் இரவு திருவொற்றியூரையடைந்து, அடுத்த ஆதிவாரம் இதன்கீழ் குறித்தவாறு வழிபாடு செய்தார்கள். காலை 7 மணிக்கு உழவாரத்திருப்பணி. பகல் $11\frac{1}{2}$க்கு மாகேசுர பூசை. மாலை 1க்கு இளைப்பாறல். ,, 2க்கு சைவப் பிரசங்கம். $3\frac{1}{2}$க்கு அம்மையப்பருக்குத் திருமஞ்சனமாதி உபசாரங்களும் பிரதோஷ மகோற்சவ தரிசனமும் நடந்தேறின.